

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Illvstri Regi Dacorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

Cap. 8. De ven-
nuntiat.

dos. Hi præterea qui beneficium ec-
clesiasticum sibi collarum sponte in ma-
num laicam resignantes, illud denuò à
laico susceperunt, eodem sunt beneficio
spoliandi; licèt resignatio talium facta
laico nullam obtineat firmitatem. Alta-
re verò in quo tabula cui consecrationis
benedictio pontificali ministerio adhi-
betur, si mota fuerit, vel enormiter fra-
cta, debet non immeritò consecrari. Nec
negamus quin oleum non consecratum
consecrato possit oleo commisceri. Cle-
rici autem qui excommunicati, vel ab
excommunicatis scienter ad ordines sunt
promoti, debent ab ordine sic suscepto
deponi. Datum apud civitatem Castel-
lan. VI. Idus Octobris.

*NIDROSIEN. ARCHIEPICOPO,
Universis Episcopis, & aliis Ecclesiarum
Prelatis in Norrvagia constitutis, in
fidelium communionem manentibus.*

Epist. 182.
De compelen-
do tyranno, qui
eos miserè ex-
cruciabat.
Vide supra epist.
320.

IN vestrorum & totius populi Norv-
vagiæ criminum ultionem permit-
tente Domino credimus accidisse quòd
usque adeo in vos & totum regnum
Norrvagiæ tyrannica Sueri crudelitas
& violentia detestanda prævaluit ut &
regnum nec electione Principum, prout
accepimus, nec ratione sanguinis occu-
parit, & in viros ecclesiasticos ipse quon-
dam ecclesiastico (sicut dicitur) functus
officio debacchetur, Ecclesias opprimat,
Clericos persequatur, affligat pauperes,
& sæviat in potentes: ita ut divino cre-
datur accidisse iudicio, ut qui secundum
etiam suam assertionem illegitimè natus
ad sacros non fuerat ordines promovendus,
contra sanctiones canonicas assump-
tus ad eos, fortius in illos sæviat qui
in ordinatione ipsius statuta canonum
non servarunt. Miramur autem, non de
Deo, qui ad correctionem vestram ejus
tyrannidem hæcenus toleravit, nec de
ipso, cujus spiritus obstinatus in malo
malum dediscere, assuetus iniquitati, non
potest, sed de his qui apostatam, sacri-
legum, & nefandum adhuc etiam sacri-
legæ temeritatis ausu sequuntur, & ei
præbent auxilium & favorem, cujus ty-
rannidem persequi potius pro viribus
tenebantur. Licèt autem ad edomandam
ejus versutiam frequens manaverit ab
apostolica sede mandatum, nondum ta-
men sic ejus potuit perveritas refræ-
nari, quin adhuc quibusdam eum in sua-
rum sequentibus perniciem animarum,

in quadam parte Norrvagiæ dominetur,
& in ea rabiem superet aquilonis. Qui ut
amplius vos & universum Norrvagiæ
populum circumveniret, & auctoritate
apostolica regnum sibi ostenderet con-
firmatum, bonæ memoriæ * Celestini
Papæ prædecessoris nostri Bullam falsa-
re non timuit, qua varias literas sigilla-
vit. Sed is cui manifesta sunt omnia, ejus
falsitatem detexit. Ne autem ejus per-
veritas desæviat diutius in infontes, uni-
versitati vestræ per apostolica scripta di-
strictè præcipiendo mandamus quate-
nus Norrvagiæ populum diligentius
moneatis ne ipsum ulterius sequi præ-
sumant, aut ei præstare auxilium vel fa-
vorem. Alioquin universos sequaces ip-
sius excommunicationis nunciatis sen-
tentia innodatos, & claudentes Eccle-
sias, & nullum in tota terra Norrvagica,
quæ ipsum sequitur, sacramentum ecclie-
siasticum, præter baptismum parvulorum
& pœnitentias morientium, celebrantes,
fautoribus ejus decedentibus sepultu-
ram ecclesiasticam degeneris. Ad hæc,
discretionem vestram nolumus ignora-
re, quòd cum nuntij ejus ad nostram
præsentiam accessissent, à nobis super
facto ipsius nihil potuerunt penitus im-
petrare. Vnde si quid pro eo se obti-
nuisse confinxerint, à falsariis id obten-
tum esse noveritis, quorum multitudo in
nostræ promotionis initiis cum falsis
Bullis per nostram fuit sollicitudinem
deprehensa. Datum apud civitatem Ca-
stellanam, II. Nonas Octobris.

*ILLVSTRI REGI
Dacorum.*

TAm Cleri quàm populi Norvva-
giæ, promerentibus culpis per-
mittente Domino credimus accidisse
&c. usque ad verbum sæviat in infon-
tes, serenitatem regiam rogamus, mo-
nemus, & exhortamur in Domino, ac
per apostolica scripta mandamus, qua-
tenus ad defendendas Ecclesias, Cleri-
cos in sua libertate tuendos, liberandos
pauperes & potentes de manu persecu-
toris illius, immo etiam ad dejiciendum
monstrum illud, quòd his solis parcat
quibus nocere non potest, taliter accin-
garis, ut & à Deo retributionem æter-
nam & nostram consequi gratiam spe-
cialius merearis: persecutoribus tantæ
iniquitatis assistas, resistas sequacibus;
ita quòd membrum illud diaboli non

* Hic & in
epist. 184. legi-
tatur Celestini.
Sed ratio
temporum repu-
gnat. Itaque
correximus.

Epist. 182.
Ejusdem argu-
mentum.

possit in regno Norrvagiæ denuo debacchari, aut persecutionem in Ecclesiis ulterius suscitare. Datum ut supra.

In eundem modum illustri Regi Suetiæ. In eundem modum nobili viro Comiti Suetiæ.

NIDROSIEN. ARCHIEPISCOPO.

EXaminatam tuæ fidei puritatem & fervoris constantiam, quam nec persecutio nec gladius nec fames nec exilium diuturnum à caritate Christi separare potuit, vel dejicere à statu libertatis ecclesiasticæ conservando, quem etiam nec terror coëgit, nec minæ moverunt, nec demulserunt blanditiæ, nec preces nec promissiones potuerunt inducere ut Suero sacrilego & apostatæ, qui regnum Norrvagiæ per effusionem sanguinis & violentiam occupavit, in matris infamiam se asserens de regali progenie descendisse, vel latenter annueres, vel expressè faveres, dignis in Domino laudibus commendamus; & tanto amplius ex hoc tuæ fraternitatis fortitudini congaudemus, quanto in te potius persecutor exarsit, sed constantia tua ejus tyrannidem superavit. Vnde cum tibi contra tyrannum illum à tuis esset suffraganeis assistendum, nec eorum aliquis eidem excommunicato deberet præstare favorem, utpote qui Ecclesias & ecclesiasticos viros servituti subjicere nititur, opprimere pauperes; & effundere sanguinem innocentem, ferre non possumus non molestè quòd Bergen. Episcopus, suffraganeus tuus, contra bonæ memoriæ Celestini Papæ prædecessoris nostri mandatum, & contra tuum etiam interdictum, castra ipsius sequi non dubitat, celebrans excommunicato divina, & in ejus præsentia universa exercens ecclesiastica sacramenta: qui licet à te fuerit sapius evocatus, tuo tamen se noluit conspectui præsentare. Quia verò tanta præsumptio severiori debet animadversione puniri, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatenus Episcopum ipsum, si præmissis veritas suffragatur, ab officio beneficiique suspendas, nec prius sententiam suspensionis relaxes, quam nostro se conspectui præsentarit. Quòd si forsan sententiam tuam servare, neglexerit, eum anathematis censura percillas, & singulis diebus do-

minicis & festivis, pulsatis campanis, & candelis extinctis, excommunicatum facias publicè nunciari: ut quem timor Domini à malo non revocat, rubor saltem & pœna compescant. Sciturus quòd nos prædictum Suero absolvere non proposuimus, nisi taliter satisfaceret de commissis, quòd ejus esset satisfactio non irrationabiliter admittenda. Datum ut supra.

VERONEN. EPISCOPO S. Romanæ Ecclesiæ Cardinali.

Sicut ex tuarum & aliorum multorum accepimus contentia literarum, cum V. Ecclesiæ de Nigrario Clericus adversus Archipresbyterum & fratres ipsius plebis graves inimicitias concepisset, tu eum propter enormia facinora sua, & quia cum sceleratis & iniquis hominibus conversando arma portabat Clericis interdicta, multaque alia nefaria committebat, ab officio beneficiique suspensum excommunicationis etiam vinculo innodasti. Clericus autem ipse in concepta malitia perseverans, eundem Archipresbyterum, boni testimonij virum, sanguine generosum, amicum religionis, hospitalitatis superatorem & aliorum operum pietatis, à Veronen. civitate, ad quam profectus fuerat pro Ecclesiæ suæ negotiis peragendis, ad suam Ecclesiam redeuntem, cum complicitibus suis seculari potestate bannitis, diabolo instigante, propriis manibus (sicut dicitur) interemit, & in frustra concidere non expavit. Cumque ceteris fugientibus ipse à Potestate ac Consulibus captus, detrusus fuisset in carcerem, & propter validas probationes & indicia manifesta ferri posset in eum sententia capitalis; ad majorem facinoris evidentiam, licet quòd reus esset sanguinis defuncti Archipresbyteri à populo clamaretur, ad paucorum tamen instantiam indictum est à Potestate personale duelum. Verùm in tanto discrimine constitutus, & vitæ suæ pertimescens, utpote perpetrati sceleris conscientia vulneratus, patre medio, qui pro se ac filiis pacem pro morte dicti Archipresbyteri dicitur recepisse, mandatis consanguineorum defuncti per omnia parere promissit. Quibus pro illata injuria octingentas libras intercedente pacto promissit pariter & persolvit. Et quoniam amici Clerici memorati apud te precibus instare

F f ij

Epist. 384.
Vi. Bergenem
Episcopum ty-
ranni fauorem
deponat.

Epist. 385.
De homicida
deponendo ab
ordine facto.